92
C
34

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK
1542 1875

Digitized by Google

341011

Digitized by Google

920

Digitized by Google

92C34

HULDE

AAN GOD,

Wegens de rampzalige Verwoesting in de Stad Leyden, voorgevallen den 12 January dezes Jaars 1807.

ó Gij, die, waar geene uitkomst is,
Verlosſing doet geboren worden!
Gij Licht in bange duisternis!
Gij God van heil, van rust, van orden!
Ontvang de hulde van een hart,
Dat eerst, gekneld door zware ſmart,
U zelfs geen zuchtjen op kon dragen;
Maar nu de kalmte wederkeert,
Bij 't diep gevoel der hardſte ſlagen
In u zijn' God en Vader eert!

ó God!

Digitized by Google

ô God! Hoe vreeslijk dreigde uw hand!
Hoe floeg zij over Leydens wallen!
Zij ſpreidde ſchrik, en dood, en brand;
Als waar' 't de laatſte dag voor allen.
Hier knakte, ſcheurde, ſtortte een muur;
Daar wees de nacht een' berg van vuur.
Het ijslijk kraken vulde de ooren.
De Dood floeg onder groot en kleen;
Gelijk de Maaijer onder 't koren,
En rukte honderd levens heên.

Mijn Magen dachten aan geen' nood:
Zij zaten ſaam in zoeten vrede:
Zij wenschten, hoopten: maar de Dood,
De doove Dood trok ze allen mede.
Ik zag hen onlangs wel te moê:
„ Vaarwel!" riep ik hun vrolijk toe:
Ik dacht: „ gewis zie ik hen weder."
Maar ô! Gij wildet 't niet, mijn God!
Uw plan wierp onze plannen neder.
Eerbiedig zwijgen we in ons lot.

De

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Digitized by Google

De Weduw zwijge met haar kind;
De broeder bij her graf van broed'ren;
De vrind bij 't lijden van zijn' vrind;
En elk bij zijn verwoeste goed'ren!
Al zijn uw wegen, als de nacht;
Al is 't, of uw geduchte magt
Slechts zwakke ſtervelingen grieſde;
Geen ſlag, geen onheil, zelfs geen graf,
Of 't geeft ons proeven uwer lieſde;
Zoo als ze 't kruis van Christus gaf.

Uw lieſde ſcheen een oogenblik
Verborgen onder 't ak'lig duister;
Maar ſpreidde na den eerſten ſchrik
Voor de arme Stad den ſchoonſten luister.
De Dood rukte, als een ondier, aan:
Geen ſterv'ling kon haar tegen ſtaan.
Gij ſtondt, ô God! Gij ſtondt haar tegen.
Nog duizend zingen u hun lied.
De Godsdienst roemt zelfs uwe wegen:
Zij mist nog al haar vrienden niet.

Digitized by Google

Uw liefde predikt ons de deugd,
De wijsheid bij bebloede lijken.
Zij roept tot ouderdom en jeugd:
Zij roept tot armen en tot rijken.
„ Zie hier uw eigen beeld, ô Mensch!
„ Zoo is 't met plan, en doel, en wensch,
„ En al de grootheid uwer aarde.
„ Bouw op die zinkende aarde niet;
„ Maar zoek een heil van ed'ler waarde,
„ Dat u de leer van Jezus biedt!"

Zoo roept uw liefde ons Nederland,
Gelijk een Vader, door 't kastijden:
Maar roept dat eigen Nederland
Tot zacht, aandoenlijk medelijden.
Dit hooren Vorst en Onderdaan:
Als trouwe broeders ſnellen ze aan,
Om broeders aan den ramp te ontwringen.
Al zendt gij dan geene Eng'len meer;
Gij zendt in 't hart van ſtervelingen
Het zacht gevoel van Eng'len neêr.

Gij,

Digitized by Google

Gij, God! die 't mensch'lijk hart regeert,
Vermeerder 't aantal onzer vrinden!
Doe ieder, wien geen voorſpoed leert,
De leerſchool op de puinen vinden!
Dat elk zich trooste in al zijn' druk!
Dat Leyden uit haar ongeluk,
Dat Leyden, als een zon, herrijze!
ó Ja, die dag zij ons bereid,
Dat u 't herrezen Leyden prijze
Om 't ſlaan van uw Voorzienigheid!

WESSEL ALBERTUS VAN HENGEL.

GEDRUKT TEN VOORDEELE VAN DE ONGELUKKIGEN IN DE STAD LEYDEN.

En à 4 Stuivers te bekoomen bij D. DU SAAR, *Boekverkooper te Leyden.*

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google